

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 57. Silverius Papa. Deinde Vigilius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Quodlibet feretrum, id est, corpus defuncti, octo Moniales cantantes & tres Acolyti comitari debebant. Ex illis undecies centum octies centum Tabernæ Fossores dabant, qui Decani, seu Lecticarii dicebantur, & ex omnibus Artificum Societatibus sumebantur. Trecentæ Tabernæ reliquæ solum pecunias dabant. Itaque omnium Defunctorum Exequiæ gratis ducebantur, nisi quis Pompam augere & expensis communibus aliquid addere vellet.

§. LVII.

Silverius Papa. Deinde Vigilus.

Liber brev.
c. 22.

Chr. Marcell. 536.

Lib. Pontif.

Cum de Morte Agapiti Papæ nuncium Romam allatum fuisset, jubente Theodato Rege in ejus locum suffectus est Silverius Subdiaconus Hormisdæ Papæ filius, qui annis duobus sedit. Interim Theodora Augusta Vigilio, Ecclesiæ Romanæ Diacono, qui Constantinopoli versabatur, clam ad se vocato, promissum extorquet; ipsum Concilium Calcedonense abrogaturum, atque ad Theodosium Alexandrinum Anthimum, & Severum litteras daturum, quibus Fidem ipsorum approbaret. Ipsa e contra Vigilio auri libras septingentas pollicebatur, mittebatque Mandata ad Belisarium, ut Papa eligeretur. Vigilus fide foeminae data & accepta Romam venit, Silverio Sacram Sedem jam occupante. Ergo Ravennam

vennam delatus ad Belisarium, Imperatricis Mandata ostendit, eique ducentas libras aureas pollicetur, si efficeret, ut in locum Silverii Papa ordinaretur. Belisarius decima Dec. 536. ceperat Romam, quæ suadente potissimum Silverio Papa deditionem fecerat. Verum Anno sequente Vitiges Gothorum Rex Urbem obsidione cinxit. Multo tempore tenuit oppugnatio, qua durante tanta apud Gothos fuit Ecclesiarum SS. Petri & Pauli extra Urbem positarum Veneratio, ut non solum nihil mali illis intulerint, sed etiam Clerici plenam libertatem officiis divinis vacandi reliquerint.

Interim Silverius Papa accusatur, quod Gothis scripsisset, Urbem secreto traditurus. At omnibus constabat, Calumniatorum hoc esse commentum, atque quemdam Causidicum, cui nomen Marcus, & militem Pratorianum, cui nomen Julianus, falsas litteras quasi a Silverio ad Regem Gothorum scriptas cupidisse, nihilominus Belisarius vocato ad Palatium Silverio tam ipse quam uxor ejus Antonina, quam Augusta arcanorum omnium participem habebat, secreto quidem sed summo conatu persuadere adlaborarunt, ut Imperatrici morem gereret, Concilium Calcedonense tolleret, & datis litteris Hæreticorum Fidem approbaret. Papa e Palatio regressus illis, quo-

Sæculum VI.
A. C. 536.

Procop. 1.
Goth. c. 14.

Liberat. c. 22
Procop. 1.
Goth. c. 25.

Sæculum VI. quorum consilio utebatur, aperuit, quid
A.C. 537. Augusta a se exigeret, (*) & in Eccle-
 siam S. Mariæ Sabinæ se recepit. Illo
 rursus ad eum mittitur Photius Antoni-
 næ ex prioribus nuptiis filius, qui eum
 ut ad Palatium rediret invitavit, addi-
 to juramento promittens, incolumem fu-
 turum. Qui Silverium Papam comita-
 bantur, suadebant, ne se fidei Græcorum
 etiam jurantium permetteret. His non
 obstantibus exiit, & in Palatium conces-
 sit. Hac quidem die nihil mali ipsi illatum,
 sed ob jurisjurandi Religionem ad Eccle-
 siam, in qua morabatur, redire licuit.

A Belisario tertio quoque accersitus
 Silverius intellexit, sibi strui insidias; ni-
 hilominus postquam orasset, & Causam
 suam Deo commendasset, ex Ecclesia
 prodiit, & in Palatium ivit. Advenien-
 tem jusserunt solum intrare, atque ex il-
 lo tempore illis, qui ipsum secuti fue-
 rant, nunquam amplius visus est. Al-
 tera die Belisarius Presbyteros, Diaconos
 & omnes Ecclesiæ Romanæ Clericos con-
 vocatos alium Papam eligere jussit. His
 quid sibi faciendum dubitantibus, &
 quibusdam resistentibus, tandem Belisa-
Schisma VII. rii Auctoritas prævaluit, & Vigilins 22.
 Nov. anno 537. Papa ordinatus est. Tunc
 vero

(*) Tristissimum lectu certe est in Historia Ec-
 clesiastica Vigilii Schisma! sed, *Dux Fœmina fa-
 ci!* Virg. L. I.

vero Belisarius instare, ut sibi Vigilus ^{Sæculum VI.}
 stipulatas ducentas auri libras traderet, A. C. 537.
 & quod Augustæ promiserat, impleret.
 Sed Vigilus, ut jam ea facere vellet, æ-
 gre adduci poterat, tum avaritia tum Ro-
 manorum metu prohibente.

Silverius Papa interea in Exilium mis-
 sus est Pataram in Lycia, cujus Civitatis
 Episcopus Constantinopolim profectus
 Justiniano Dei vindictam denunciavit,
 quod temere totius Ecclesiæ Caput Sede
 sua expulisset. Imperator omnium, quæ
 Imperatrix egisset, ignarus, jussit ut Sil-
 verius Romam reveheretur, & in Rei ve-
 ritatem inquireretur, an litteras ad Go-
 thos dedisset, & siquidem scripsisse con-
 vinceretur, in alia Urbe Episcopus esse
 juberetur, si autem innocens esset, in
 Sedem suam restitueretur. Tum Pela-
 gius Diaconus, quem Agapitus Apocry-
 fiarium suum Constantinopoli reliquerat,
 ab Imperatrice subordinatus, ipsiusque
 Mandata deferens, tanta qua potuit ce-
 leritate profectus est, ut effectum Man-
 datorum Imperatoris, & Silverii in Ur-
 bem reditum impediret. Sed potior
 fuit Cæsarei Mandati Reverentia. Ergo
 Silverio redeunte territus Vigilus, me-
 tuensque, ne Sede pelleretur, ad Belisa-
 rium misit, qui dicerent suis verbis: *Tra-*
de mihi Silverium, alias quod a me exi-
gis, non possum. Ita Silverius duobus
 Defensoribus aliisque Vigilii servis tradi-
 tus.

Sæculum VI. tus, in Insulam Palmariam delatus est,
A.C. 538. ubi custoditus, & vigesima Julii, 538.
 inedia extinctus est, postquam Sacram Se-
 dem duobus annis tenuisset.

Liber. Vist.
Tun. Chr.

Tum Vigilius, ut, quod promiserat Imperatrici, efficeret, Antoninæ tradidit Epistolam ad Theodosium Alexandrinum, Anthimum Constantinopolitanum depositum & Severum Antiochenum datam, in qua profitetur, se eandem ac ipsos Fidem tenere, sed rogat ut hanc Epistolam secretam habeant, imo se ipsis suspectum esse fingant. Cum hac Epistola misit Fidei suæ Confessionem, in qua duas in Jesu Christo Naturas & S. Leonis Epistolam rejiciebat, Anathema dicens illis, qui unam Personam & unam Essentiam non confiterentur. Nominatim Paulum Samosatenum, Diodorum Tarfensem, Theodorum Mopsuestenum & Theodoretum anathematizat. Cum Hæreticis secreto scripisset, Possessionem S. Sedis retinuit.

§. LVIII.

Epistolæ Vigilii.

Ep. 4. p. 315. **P**ublice Vigilius nunquam non Fidem Catholicam professus, id ipsum datis ad Imperatorem Justinianum litteris authentice comprobavit. Imperator offensus quod Vigilius, Pontificatum aspiciatus, pro more sibi non scripisset, nec Mennæ Patriarchæ Epistolæ, quæ Fi-
 dei